

door: Eeuwe Weening □

Je hebt mensen die op karpers vissen en je hebt mensen die een karpersessie houden. Beide vissen op dezelfde vis maar wat is nu eigenlijk het verschil? Nou dat zijn er vele!

Een persoon die op karper gaat vissen neemt een hengel, gaat naar de waterkant en probeert daar een karper te vangen. Simpel maar vaak doeltreffend.

Een karpersessie is van een heel ander kaliber. Bij een karpersessie wordt er weken van tevoren nagedacht over de juiste datum waarop de sessie moet plaatsvinden, het weerbericht wordt over de afgelopen vijf jaar geraadpleegd en zelfs de almanak moet er aan te pas komen want nu gaat het ergens om!

We gaan een karpersessie houden en dat vergt de nodige voorbereiding.

Het begint thuis bij de vrouw. Wekenlang zeuren om wellicht een reden te vinden waarom je terug mag komen nadat je drie dagen aan de waterkant hebt gebivakkeerd met je vriend in een tentje... Leg dat maar eens uit aan je vrouw!

Wanneer je eenmaal toestemming hebt beginnen de zenuwen langzaam terrein te winnen. Zorgvuldig plan je de data waarvan je absoluut zeker weet dat het weer goed zal zijn, dat het net in die ene week is waarin de karpers barsten van de honger zodat je nog meer voer in het water kunt smijten en je bijna verzekerd bent van een goede vangst.

Wanneer je erin geslaagd bent om een datum te prikken gaat het vervolgtraject van start. Je zult een voercampagne moeten houden. Uiteraard heb je een stek gekozen waarvan je zeker bent dat de karpers er zwemmen, toch geeft die voercampagne wat meer zekerheid.

Twee weken lang word om de dag een lading voer in het water gedumpt op zorgvuldig uitgepeilde stekken want o wee als je er een meter naast zit!

Je bent inmiddels wekenlang met de voorbereiding bezig en je hebt het gevoel dat het niet meer fout kan gaan. En eindelijk is daar dan de dag aangekomen dat de sessie zal starten. Natuurlijk regent het deze dag en zijn de voorspellingen uitermate slecht, toch neem je dit alles goed op want je hebt het immers goed gepland en goed voorbereid.

Nu stoppen zou hetzelfde zijn als het kanaal tussen Nederland en Engeland tot halverwege overzwemmen en dan terugkeren omdat je niet meer kunt.

Er is gewoon geen weg terug.

Je sleept dus je halve inboedel richting de boot want de stek die je hebt gekozen is alleen per boot bereikbaar, stel je voor dat er iemand anders zou kunnen komen.

Wanneer de boot nagenoeg is volgeladen start je de motor die natuurlijk deze dag een off day heeft. Toch lukt het eindelijk om hem aan de praat te krijgen en het is ondertussen zelfs droog geworden, kortom je hebt er alle vertrouwen in.

Ik heb eens een dergelijke sessie gevist samen met een maat van mij. De voorbereiding en de omstandigheden waren ongeveer gelijk dus gaan we daar maar even vanuit voorlopig.

Vol goede moed varen we weg en de motor snort dat het een lieve lust is. Tot we ongeveer 400 meter hebben gevaren. De motor houdt zonder enige waarschuwing op en is niet weer aan de praat te krijgen, wat je ook probeert.

Inmiddels badend in het zweet omdat de zon ook nog is gaan schijnen ben je in staat alles ter plaatse tot zinken te brengen en de hele sessie dreigt in het honderd te lopen. Maar ja, naar huis gaan en huilend bij de vrouw aankomen is natuurlijk geen optie, je hoort haar reactie al door je hoofd gaan. Zie je wel, ik zei het toch.....

Een oplossing is roeien naar het dichtstbijzijnde reparatiepunt en toevallig ken je iemand die wel het een en ander van motoren weet waar je anders toch langs was gevaren en zo weet je met elkaar overeen te komen dat het maar goed uitkomt dat je nu al motorpech hebt en niet 6 kilometer verderop.

Eenmaal bij de man aangekomen word de halve motor uit elkaar gesloopt om er achter te komen dat de motor zelf wel in orde is, het probleem ligt ergens anders.

We zijn al drie uur druk aan het sleutelen wanneer de motorman erachter komt dat het "spietje" (een stukje ijzer wat het rubbertje wat koelwater omhoog voert vanuit de staart op zijn plek verankerd) helemaal vergaan is. Gelukkig heeft hij natuurlijk zo'n ding op voorraad al is het wel van een ander merk en is hij te groot. Ach, dat slijt wel zegt de man ons nog terwijl hij het spietje laat vallen.

Nu zou je eigenlijk moeten kunnen zien hoeveel rommel er daar ter plaatse op de grond lag en hoe groot zo'n spietje is. U begrijpt het, paniek alom want dit was het enige spietje wat de man voor ons had!

Na een lange zoektocht werd het kring dan eindelijk gevonden en konden we onze tocht naar de stek vervolgen na een oponthoud van ongeveer 6 uur.

Daarom moet je bij elke karpersessie zo vroeg mogelijk vertrekken maar ja, leg dat maar eens uit aan je vrouw...

Eenmaal aangekomen op de stek waren we de rest van de dag zo ongeveer bezig met uitladen en ons kamp opmaken waardoor de eerste visdag ruim na etenstijd begon. De hengels lagen te water, we hadden gevoerd enz en de pret kon beginnen. Ondertussen hadden we toch wel honger gekregen van al onze inspanningen zonder dat we nog maar een karper hadden gezien en we begonnen daarom maar om wat eten klaar te maken, we hadden immers toch voor twee weken proviand mee dus het kon er wel van af.

Na het eten verdween mijn maat achter ons in het bos en na een half uur begon ik toch lichtelijk na te denken welke wilde dieren we hier hebben die een mens kunnen verslinden want mijn maat was nog steeds pleite. Verdwalen was ook geen optie want de bosjes tussen het water en de snelweg waren slechts twintig meter breed en ik begon me dus ook serieus af te vragen waar hij bleef. Juist toen ik ongerust genoeg was om mijn hengels te verlaten kwam hij ineens weer opdagen met de opmerking dat hij het had gevonden. Uiteraard was mijn vraag meteen wat hij had gevonden, een mens is nu eenmaal nieuwsgierig van aard nietwaar?

Een poeptak luidde het antwoord heel verrassend en ik was dan ook licht uit het veld geslagen!

Een wat?

Een poeptak zei mijn maat en legde mij vervolgens uit wat het was want mijn blik liet hem overduidelijk blijken dat ik het idee kreeg dat hij onze gehele biervoorraad op had zitten zuipen in de bosjes.

Het bleek een tak te zijn die horizontaal op precies de juiste hoogte ligt en sterk genoeg is om een vent in zijn blote kont te dragen, kortom de beste imitatie van een toiletpot!

Daar was meneer al die tijd naar op zoek geweest en met succes, ik moest zelfs meekomen om het natuurlijke toilet te bekijken en ik was nog zo stom om mee te gaan ook.

Hij heeft deze tak ook daadwerkelijk gebruikt en elke keer wanneer hij was geweest kwam hij terug met een glimlach alsof hij net de eerste veertig pponder had gevangen, kortom hij was ermee in zijn nopjes. Ik minder want hij begon nu zelfs details te vertellen wanneer hij terugkwam.

Dit was een hele beste keutel hoorde ik vanuit de bosjes en ik vroeg wat er dan zo speciaal aan was.

Het bleek dat er al een vlieg op zat voordat hij de grond raakte en ik ging me nu werkelijk afvragen of het mogelijk was om zonder zon toch een zonnesteek te krijgen. We hebben tijdens de resterende twee dagen toch nog 28 karpers gevangen en heel veel gelachen maar dit gebeuren zal mij altijd bijblijven.

Een van de grotere vissen tijdens deze sessie, een mooie kanaalkarper van 18 pond...